

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 14. Ex qua virtute Christus satisfecerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

QVÆSTIO XIV.

Ex qua virtute Christus satisfecerit ?

1. **D**icendum, quod satisfecit ex pluribus virtutibus. Ratio est, quia Christus actum, quo voluit satisfacere, elicit propter omnes honestates, propter quas talis actus poterat elici, adeoque ex omnibus virtutibus, ex quibus poterat elici; sed talis actus poterat elici propter honestatem satisfaciendi Deo, quæ est honestas iustitiæ, propter honestatem subueniendi nobis, quæ est honestas misericordiæ, & propter plures alias honestates; ergo Christus illum actum elicit propter omnes istas honestates; sed cum actus elicitur propter motiuum alicuius virtutis, talis virtus elicitur concurrat ad illum actum; ergo ad actum, quo Christus voluit satisfacere pro peccatis nostris, concurrerunt plures virtutes, nimirum misericordia erga nos, iustitia erga Deum &c.

2. Concluditur ex dictis incarnationem ex suppositione peccati fuisse necessariam ad satisfaciendum Deo ex rigore iustitiæ. Cum enim nulla pura creatura posset satisfacere, persona diuina in natura assumpta posset ex rigore iustitiæ satisfacere, necessarium fuit, vt aliqua Persona diuina assumeret aliquam naturam creatam.

TRACTATUS III.

*De decreto, motiuo, & sine Incarnationis.**S. Thom. qu. 1. art. 3.*

POSTQVAM S. Thomas art. 1. & 2. egit de conuenientia, & necessitate incarnationis, articulo 3. examinat, vtrum Deus ita sit incarnatus propter conuenientiam incarnationis secundum se, vt etiam si Adam non peccasset, ac proinde incarnatio non fuisset necessaria ad reparandum genus humanum à peccato Adæ, nihilominus esset incarnatus; an potius Deus ita sit incarnatus ad reparandum genus humanum, vt si Adam non peccasset, ac proinde genus humanum non indigisset reparatione, Deus incarnatus non fuisset? Hinc patet quæstionem esse de decreto, quo Deus voluit incarnari, ac de motiuo, & causa finali, propter quam Deus est incarnatus. Duplex nimirum est motiuum, & causa finalis, propter quam aliquid fit. Primum est motiuum principale, vel pars motiui principalis, propter quod ita aliquid fit, vt eo cessante, non fieret, & hoc vocatur etiam motiuum *sine quo non*. Secundum est motiuum purè acces-

orium, propter quod ita aliquid fit, vt eo cessante, ac remanentibus alijs motiuis, illud nihilominus fieret. Ex. gr. cum ægrotus sumit medicinam in remedium ægitudinis, & etiam quia talis medicina est delectabilis, sed ita, vt si medicina non indigeret, illam nonsumeret propter solam delectabilitatem, si autem medicina indigeret, sumeret illam, etiam si non esset delectabilis, sola sanitas est motiuum principale, & *sine quo non*, delectabilitas autem est motiuum purè accessorium. Hoc ipsum Vasquez tom. 1. in 3. par. disp. 11. cap. 7. n. 75. explicat sub alijs terminis, ac dicit, finem esse duplicem, motiuum nimirum, & impulsiuum. Finis motiuus est, qui est causa, vt opus simpliciter fiat, itaut sine ipso non fieret. Finis impulsuus est, qui solum est causa, vt opus, quod etiam sine ipso simpliciter fieret, fiat citius, alacrius, intensius, vel alio modo, quam sine ipso fieret. In casu igitur nostro quæritur, vtrum Deus ita voluerit incarnari in remedium peccati Adæ, vt remedium peccati fuerit motiuum principale, & sine quo non incarnaretur, an ita, vt fuerit finis solum impulsuus, ac motiuum purè accessorium, & sine quo incarnaretur, sola autem conuenientia incarnationis secundum se, & præciso peccato, fuerit motiuum principale. Hinc rursus patet, quod licet quæstio videatur esse de aliquo purè conditionato, verè est de aliquo actuali, & absolute existente, cum quærat, propter quod motiuum principale, & per quod decretum diuinum, de facto intenta, & facta fuerit incarnatio. Vt igitur quæstioni satisfiat, tria puncta essent examinauda. Primum est, vtrum prius, an posterius, an simul à Deo decretum fuerit incarnatio, & permissum peccatum Adami. Sed quia de hoc puncto ex professo egimus tom. 1. qu. 69. vbi agentes de ordine diuinorum decretorum vniuersaliter examinauimus, vtrum Deus omnia, quæ decernit, in eodem signo, & eodem decreto indiuisibili decernat, supponentes doctrinam eo loco traditam, hoc loco examinabimus secundum, & tertium punctum. Secundum igitur punctum est, vtrum remedium peccati fuerit motiuum adæquatum, & causa finalis adæquata incarnationis? Tertium est, vtrum remedium peccati fuerit causa finalis, *sine qua non* incarnationis, itaut Deus non fuisset incarnatus, si Adam non peccasset.

QVÆSTIO XV.

Vtrum remedium peccati fuerit motiuum adæquatum, & causa finalis adæquata incarnationis?

1. **V**idetur ex vna parte motiuum adæquatum ponendi incarnationem non fuisse remedium peccati, sed fuisse ipse Christus, & ipsa summa perfectio, quam humanitas